

GENEL GEREKÇE

Hazırlanan Kanun Teklifinde;

- ✓ Kayıt dışılıkla mücadele edilmesi,
- ✓ Vergi adaletinin güçlendirilmesi,
- ✓ İndirim ve istisnaların sınırlandırılması,
- ✓ Dolaysız vergilerin vergi gelirleri içindeki payının artırılması,
- ✓ İhtilafların önlenmesi ve hukuki belirliliğin artırılması

hedeflerine hizmet etmek üzere ilgili kanunlarda düzenleme yapılmaktadır.

Teklifte kayıt dışılıkla mücadele kapsamında, Petrol Piyasası Kanununda daha önce akaryakıt sektörü için getirilen dağıtıcılar arasındaki akaryakıt ticaretine yönelik sınırlamaya benzer şekilde, LPG sektöründe faaliyette bulunanlar için de herhangi bir dağıtıcıdan temin edilen LPG'nin başka bir dağıtıcıya satılmasına ilişkin kısıtlama getirilmektedir.

Aynı şekilde akaryakıt sektöründe faaliyette bulunan bazı mükelleflerin katma değer vergisinin ödenmemesine ilişkin farklı girişimlerde bulunmalarını önlemek ve en azından özel tüketim vergisi tutarına isabet eden katma değer vergisi tutarının ithalat aşamasında alınmasını sağlamayı teminen, Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (I) sayılı listede yer alan malların ithalinde hesaplanıp teminata bağlanan özel tüketim vergisinin, katma değer vergisi matrahına dahil edilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Teklifte ayrıca yatırım teşvik belgesine bağlı olarak uygulanan indirimli kurumlar vergisi uygulaması, verimli yatırımların teşvik edilmesini sağlamak ve sınırsız bir şekilde indirim uygulamasının önüne geçmek amacıyla, yeni teşvik belgeleri kapsamındaki yatırımlara uygulanmak üzere düzenlemeler yapılmaktadır.

Teklifte yer alan bir diğer düzenleme ise farklı kanunlarda yer alan düzenlemeler uyarınca Ar-Ge, tasarım ve belirli oranda destek personeline ödenen ücretlere sağlanan istisna ve teşvikin, sınırsız kullanımının önüne geçmek amacıyla aylık olarak belli bir tutar ile sınırlandırılması öngörülmektedir.

Söz konusu düzenlemeler, vergilemede güvenliğin ve öngörülebilirliğin sağlanmasına, kayıt dışılıkla mücadeleye, vergi adaletini güçlendirmeye ve dolaysız vergilerin vergi gelirleri içindeki payının artırılmasına katkı sağlayacaktır.

Ayrıca Teklifte, Anayasa Mahkemesinin yetki bakımından iptal ettiği hükümlere ilişkin olarak, 1567 sayılı Kanun metnine daha açık bir şekilde yetkilerin dercedilmesi suretiyle, hukuki belirliliğin artırılması amaçlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde metninde ticari senetlerle tediye temine yarayan her türlü vasıta ve vesikaların memleketten ihracı veya memlekete ithalinin tanzim ve tahdidine Cumhurbaşkanının yetkili olduğu düzenlenmekte olup, söz konusu ifadenin içeriğinde herhangi bir değişiklik yapılmaksızın anlamsal bütünlüğün sağlanabilmesi ve anlaşılabilirliğin artırılmasını teminen madde metninde değişiklik yapılmakta, ayrıca ikincil mevzuatta belirlenen kıymetli madenler ve kıymetli taşlarla bunlardan mamul veya bunları muhtevi her nevi eşya ve kıymetlerin alım satımı ve rafinajına ilişkin yetkinin Kanuna dercedilmesi suretiyle hukuki belirliliğin ve öngörülebilirliğin sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 2- Yetkisiz faaliyete ilişkin aynı kabahatin aynı kişi tarafından birden fazla kez işlenmesi halinde ya da yetkisiz faaliyette bulunanların söz konusu iş yerini sadece faaliyet izni verilmesi gereken faaliyet konularında iştigal etmek maksadıyla işletmeleri halinde para cezasının iki katı şeklinde uygulanması yerine doğrudan üst sınırdan uygulanması yönünde bir değişiklik düzenlenerek, yetkisiz faaliyetleri sistematik ve yaygın şekilde yürütenlere yönelik caydırıcılığın sağlanması amaçlanmaktadır.

Kanun maddesinde yetkisiz faaliyete ilişkin öngörülen bir diğer yaptırım olan iş yeri faaliyetlerinin durdurulması hususunda da bir değişiklik yapılması öngörülmektedir. Mevcut durumda faaliyetlerin sürekli olarak durdurulması yaptırımı tekerrür şartına bağlı bir yaptırımdır. Tekerrüre istinaden faaliyetlerin sürekli olarak durdurulması yaptırımının uygulandığı hallerde, tekerrüre mesnet teşkil eden faaliyetlerin geçici durdurulması yaptırımının Mahkeme kararı ile iptal edilmesi veya hakkında yürütmenin durdurulması kararı verilmesi hallerinde, faaliyetlerin sürekli olarak durdurulması yaptırımının da, bu geçici durdurma yaptırımına bağlı bir yaptırım olması nedeniyle geçici durdurma yaptırımı ile birlikte iptal edilmesi nedeniyle uygulamada birçok sorunla karşılaşmaktadır. Bu nedenle, Kanun değişikliği ile faaliyetlerin tekrarı halinde sürekli durdurma kaldırılarak hukuka uygun bağlı işlemlerin iptalinin önüne geçilmesi ve uygulamanın sadeleştirilmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca, maddenin sekizinci ve dokuzuncu fıkralarında geçen “suç” ibareleri 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri çerçevesinde “kabahat” olarak değiştirilmekte ve maddede düzenlenen tekerrür halleri için ölçülülük ilkesinin gereği süre belirlenmektedir.

MADDE 3- Anayasa Mahkemesinin 9/5/2024 tarihli ve E:2021/106, K:2024/101 sayılı Kararı ile, 1567 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde yer alan “...altı milyon Türk Lirası’nı geçmemek üzere yönetmelikte belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde...” ifadesi iptal edilmiştir. Bu çerçevede, madde yeniden düzenlenerek birinci fıkrada Hazine ve Maliye Bakanlığının iznine tabi faaliyetler sıralanmaktadır.

İkinci fıkrada bu Kanun ve bu Kanuna dayanılarak çıkarılan mevzuat kapsamında faaliyet izni ve/veya yetki verilen anonim şirketlere ilgili düzenlenmelerde belirlenen amaç ve konulara aykırı faaliyet gösterildiğinin tespiti halinde verilen faaliyet izinlerinin iptal edilebilmesine ilişkin yetki Kanun metnine daha açık dercedilerek yasal dayanak güçlendirilmektedir. Ayrıca, yetkili müesseselere ilişkin faaliyet bölgelerinin, şehirlerin ekonomik büyüklüğü, turizm potansiyeli, nüfus yoğunluğu gibi çeşitli faktörlere göre belirlenebilmesini teminen Hazine ve Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Üçüncü fıkrada yetkili müesseseler, kıymetli maden aracı kuruluşları ve rafinerilere ilişkin izinlerde Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından alınacak ücretlere dair yetki ile usul ve esaslar yeniden düzenlenmektedir.

Dördüncü fıkrada, B grubu yetkili müesseselerin, şube açma yetkisini haiz A grubu yetkili müesseselere dönüşme izinlerinde A ve B grubu yetkili müesseselerin aynı faaliyet bölgeleri arasındaki fark kadar ücret ödeneceği düzenlenmektedir.

Beşinci fıkrada, yetkili müesseselerin merkez ya da şube adreslerinin üst faaliyet bölgesine taşınmasında bölgeler arasındaki fark kadar ücret ödeneceği düzenlenmektedir.

Altıncı fıkrada, rafinaj faaliyetinde bulunmak üzere her bir kıymetli maden için verilen faaliyet izni ayrı bir faaliyete ilişkin ruhsatı ifade ettiğinden, her bir izin için münferit ücret alınacağı açıkça düzenlenmektedir.

Yedinci fıkrada, yetkili müesseseler, kıymetli madenler aracı kuruluşları ve rafinerilerin paylarının devrine ilişkin Hazine ve Maliye Bakanlığınca verilen izinlerde tahsil edilecek ücretler düzenlenmektedir. Söz konusu faaliyet izinlerinin münferit ruhsatları ifade etmesi nedeniyle birden fazla faaliyet iznine sahip anonim şirketlerin pay devirlerinde her bir ruhsat kapsamında ayrı ücret alınacağı belirtilmektedir.

Sekizinci fıkrada, Kanunda düzenlenen ücretlerin tahsiline ve yeniden değerlemesine ilişkin usul ve esaslar belirlenmektedir.

Dokuzuncu fıkrada, yetkili müesseseler, rafineriler ve kıymetli madenler aracı kurumlarının faaliyet izinlerinde kuruluş izni başvurularının tarihinde, diğer türlerdeki kıymetli madenler aracı kuruluşları ile kuruluş izninde belirtilmeyen kıymetli maden türlerinin rafinajına ilişkin rafineri faaliyet izinlerinde faaliyet izni başvuru tarihinde geçerli olan ücretin tahsil edileceği düzenlenmektedir.

Onuncu fıkrada, bu Kanuna ekli ücret tarifelerindeki tutarların iki katına kadar artırılması, yarısına kadar indirilmesi yetkisi Cumhurbaşkanına verilmektedir.

MADDE 4- 4/1/1961 tarihinde kabul edilen Vergi Usul Kanununun yoklama fişine ilişkin hükümleri düzenleyen 131 inci maddesinde, yoklama neticelerinin yoklama fişine geçirileceği, yoklama fişlerinin nezdinde yoklama yapılan veya yetkili adamına imza ettirileceği, bunlar bulunmaz veya imzadan çekinirlerse keyfiyetin fişe yazılacağı ve yoklama fişinin polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar meclisi üyelerinden birine imzalatılacağı öngörülerek vergilendirmeye ilişkin hususlarda ispat ve tevsik amacıyla kullanılabilecek yoklama fişlerindeki tespitlerin hukuken güçlendirilmesi amaçlanmıştır.

Bununla birlikte geçen süre içerisinde meydana gelen gelişme ve dijitalleşmenin ortaya çıkardığı imkanlardan faydalanılması amacıyla mezkur Kanuna eklenen “Elektronik yoklama” başlıklı 132/A maddesi ile yoklamaların elektronik ortamda tanzim edilecek yoklama fişi ile kayıt altına alınabilmesi sağlanmıştır.

Bu kapsamda Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından geliştirilen Elektronik Yoklama Sistemi ile yoklamalar vergi dairelerindeki tablet bilgisayarlar aracılığıyla elektronik ortamda gerçekleştirilmekte ve bu yoklamalara ilişkin fişlere de elektronik ortamda erişilebilmektedir.

Elektronik ortamda yapılan yoklamalarda yoklama yapılan yerin konumu GPS kaydı ile otomatik olarak kayıt altına alındığı gibi tespit edilen hususlar fotoğraflanmakta ve bu koordinat bilgisi ve fotoğraflar elektronik ortamda düzenlenen fişin ayrılmaz bir parçası haline gelmektedir.

Diğer taraftan, Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu tarafından Bölge İdare Mahkemeleri Kararları Arasındaki Aykırılığın Giderilmesine İlişkin olarak verilen 26/4/2024 tarihli ve E.No:2023/10, K.No:2024/5 sayılı karar ile, 213 sayılı Kanunun 131 inci maddesinde yer alan “nezdinde yoklama yapılan veya yetkili adamı bulunmaz veya imzadan çekinirlerse keyfiyetin fişe yazılması ve yoklama fişinin polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar meclisi üyelerinden birine imzalatılması” yönündeki düzenlemenin, elektronik yoklamalar için de geçerli olduğuna hükmedilmiştir. Ayrıca, vergi mahkemeleri bu kişilerin mutlaka yoklama yerine getirilmesini ve imzalarının burada alınmasını şart koşmaktadır. Bu husus, son dönemde özellikle sahte belge düzenleme riski yüksek bulunan mükelleflerin yoklama fişlerini

imzalamaktan imtina etmelerine ya da yoklama anında yoklama yerinde bulunmamaları gibi durumların sıkça yaşanmasına sebep olmaktadır.

Gelinen noktada şehirlerin oldukça büyümüş olmasına bağlı olarak polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar meclisi üyelerine ulaşılmasının fiilen mümkün olmaması, ulaşılsalar dahi söz konusu kişilerin tutanağın düzenlendiği yere gelmemesi veya gelememesi ya da imza atmak istememesi yapılan tespitlere ilişkin işlemlerin yargı mercileri tarafından usul yönünden iptal edilmesine sebep olmaktadır. Bu durum sahte belge düzenleme fiilleri ile mücadeleyle ciddi zarar vermektedir.

Bu kapsamda, maddeyle yoklama fişinin Vergi Usul Kanununun 132/A maddesi kapsamında, koordinat bazlı konum bilgisini ve yoklama yapılan yere ilişkin fotoğrafları içerecek şekilde elektronik ortamda tanzim edildiği durumlarda, hakkında yoklama yapılanın veya yetkili adamının yoklama esnasında bulunmaması veya imzadan çekinmeleri halinde polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar meclisi üyelerinin imzasının aranmaması temin edilerek bir yandan yapılan tespitlerin ispat gücü kuvvetlendirilmekte, diğer yandan da sahte belge düzenleme fiilleri ile olan mücadelenin güçlendirilmesi temin edilmektedir.

MADDE 5- Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatı personeli tarafından, vergi kayıp ve kaçığının en aza indirilmesi, kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınabilmesi, mükelleflerin vergi mevzuatından doğan hak ve ödevleri konusunda bilgilendirilmesi, vergi düzeninin sağlanması, belgesiz mal hareketlerinin önlenmesi ve mükelleflerin gönüllü uyumunun sağlanması amacıyla yaygın ve yoğun vergi denetimleri yapılmaktadır.

Söz konusu denetimler kapsamında daha fazla personelin görevlendirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Diğer taraftan, icra, tahsilat, yoklama ile yaygın ve yoğun vergi denetimi faaliyetleri, mesai saatleri dışında ve fiilen daire dışında gerçekleştirildiğinden denetimlerde görev alan personel çalıştığı birimin yemek hizmetinden faydalanamamakta, yemek ve benzeri ihtiyaçlarını restoran/lokanta gibi işletmelerden karşılamaktadır.

Bu nedenle, normal mesai saati haricinde daire dışında fiilen çalışanlara bu çalışmalarının karşılığı fazla çalışma ücreti ödenmesi yönünde yapılan düzenlemede değişiklik yapılarak ödenecek ücretlerin ve sahada görevlendirilecek personele ilişkin üst limitin artırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 6- Maddeyle Vakıflar Genel Müdürlüğü bünyesindeki vakıflar ve bu kurum tarafından yönetilen mazbut vakıfların mülkiyetinde bulunan taşınmazların satışı suretiyle gerçekleşen devir ve teslimler KDV'den istisna edilmektedir.

MADDE 7- Özel Tüketim Vergisi (ÖTV) Kanununa ekli (I) sayılı listede yer alan malların ithalinde ÖTV hesaplanmamakta, sadece teminat alınarak mallar yurt içine alınmakta, ithalatçıları tarafından yurt içinde ilk tesliminde ise ÖTV hesaplanmaktadır. Bu kapsamda yer alan malların ithalinde sadece mal bedeli üzerinden katma değer vergisi (KDV) hesaplanarak tahsil edilmektedir. İthalatçılar tarafından malın yurt içi ilk tesliminde ÖTV hesaplandığından, ÖTV tutarına isabet eden KDV tutarı da bu aşamada hesaplanmaktadır. Hesaplanan KDV tutarı indirilecek KDV ile karşılaştırılarak, ödenecek KDV olmakta veya devreden KDV olarak sonraki dönemlere devretmekte ve sonraki dönemlerdeki hesaplanan KDV tutarı ile mahsup edilmektedir.

Katma Değer Vergisi Kanunu uyarınca matraha dâhil olan ÖTV tutarı üzerinden hesaplanan KDV, mükelleflerin faaliyetlerine ilişkin olarak ortaya çıkan ve yüklenilen bir KDV olmadığından, bu alanda faaliyette bulunanların en azından ÖTV tutarına isabet eden tutar kadar KDV'yi ödemeleri beklenir. Ancak mükelleflerin, bu ÖTV tutarı üzerinden hesaplanan KDV'nin ödenmesinden kaçınmak için farklı alanlardaki faaliyetlerini bu faaliyetleri ile

ilişkilendirmek suretiyle veya iyi niyetli olmayan mükelleflerde ise sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanmak suretiyle en az vergi ödenecek şekilde veya hiç ödenmeyecek şekilde hareket etmek suretiyle kayıt dışılığa sebebiyet verdikleri gözlemlenmektedir. Bu durum, ÖTV tutarına isabet eden KDV'nin Hazineye hiç intikal ettirilmemesine veya eksik intikal ettirilmesine neden olmaktadır.

Bu kapsamda, söz konusu menfi işlemleri önlemeyi teminen 4760 sayılı ÖTV Kanununa ekli (I) sayılı listede yer alan malların ithalinde hesaplanıp teminata bağlanan ÖTV'nin, KDV matrahına dahil edilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 8- Maddeyle ihracatın desteklenmesi ve mükelleflerin uluslararası pazarlarda rekabet avantajı sağlamalarını teşvik etmek amacıyla mükelleflerin aynı veya diğer serbest bölgelerde faaliyette bulunan mükelleflere yaptıkları ürün satışlarından elde ettikleri kazançlarının gelir ve kurumlar vergilerinden istisna edilmesi sağlanmaktadır.

Diğer taraftan, serbest bölgelerden yurt içine yapılan satışlardan elde edilen kazançlar ise anılan istisna kapsamında olmayıp, bu hüküm aynen korunmaktadır.

MADDE 9- Madde ile Organize Sanayi Bölgeleri tüzel kişiliğinin bankalardan kullandığı krediler dolayısıyla bankalar tarafından lehe alınan paraların banka ve sigorta muameleleri vergisinden istisna tutulup tutulmayacağına yönelik ihtilafın giderilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 10- Maddeyle; 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Kanunu Hükümlerine göre imzalanarak yürürlüğe konulan Toplu Sözleşme Hükümleri ile aynı Kanun hükümlerine göre yürürlüğe konulan Kamu Görevlileri Hakem Kurulu Kararlarının hizmet kollarına ilişkin bölümlerinde düzenlenen, kamu kurum ve kuruluşları ile sendikalar tarafından birlikte belirlenen esaslar çerçevesinde kamu personeline yönelik olarak uzun zamandır uygulanmakta olan koruyucu giyim yardımı, koruyucu giyim malzemesi, koruyucu giyim ve donanım malzemesi verilmesi hususunda, toplu sözleşme hükümlerinin kamu kurum ve kuruluşlarınca farklı yorumlanması nedeniyle Sayıştay tarafından tespit edilen sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 11- 4691 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca, teknoloji geliştirme bölgelerinde çalışan Ar-Ge, tasarım ve belirli oranda destek personeline ödenen ücretlere sağlanan teşvik kapsamında gelir vergisi stopajı işveren lehine terkin edilmekte, bu ücretlere ilişkin düzenlenen kağıtlara damga vergisi istisnası uygulanmaktadır.

Maddeyle, madde asgari ücret istisna uygulamasına göre revize edilmekte ve hali hazırda çalışan bazında sınırsız olarak uygulanabilmekte olan bu teşvik, aylık olarak asgari ücretin brüt tutarının belli bir katıyla sınırlandırılmaktadır. Ayrıca bu teşviğin, aylık ücretin asgari ücretin belli bir katını aşmayan kısmı üzerinden hesaplanan gelir vergisinden, asgari ücret istisnasına isabet eden vergi düşüldükten sonra kalan vergi tutarı muhtasar beyannamede tahakkuk eden vergiden terkin edilmek suretiyle uygulanması ve bu ücretlerin, asgari ücretin belli bir katını aşan kısmı ise söz konusu teşvike ve damga vergisi istisnasına konu edilememesi sağlanmaktadır.

MADDE 12- Endüstri bölgelerimizde petrokimya, yenilenebilir enerji, paslanmaz çelik, doğalgaz işleme, otomotiv, traktör, makine, kâğıt, vasıflı çelik, gübre, petrol ve LPG depolama, insansız hava teknolojileri, ilaç, cam şişe, bakır, şeker ve muhtelif sektörlerde üretimler gerçekleştirilmektedir. Üretim gerçekleştirilen 30 endüstri bölgesinde 2024 yılı sonu itibarıyla yaklaşık 57.494 kişi istihdam edilmektedir. Bu bölgelerde 2024 yılında yaklaşık 15,78 Milyar Dolar ihracat gerçekleştirilmiştir.

Endüstri bölgeleri; Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, kurum ve kuruluşların veya yönetici şirketin başvurusuna istinaden veya resen yer seçimi yapmak suretiyle Cumhurbaşkanlığı kararıyla kurulmakta ve buna ilişkin kararlar Resmî Gazetede yayımlanmaktadır. Söz konusu hususun düzenlediği hükümlerde yapılan değişiklikle, Cumhurbaşkanlığı kararıyla kurulan endüstri bölgelerine alan ilavesi ve mevcut alanın daraltılmasına ilişkin Bakanlık yetkisi netleştirilmektedir. Mevcut madde metnine göre Cumhurbaşkanınca ilk kuruluşta ilan edilen endüstri bölgesine bu alandan büyük olmayan bir alan ilave olduğunda yetki Bakanlıktadır. Ancak ikinci ve sonraki ilave alan taleplerinin toplamında ilk kuruluştaki alanın büyüklüğünün geçilmesi durumunda ne olacağı hususunda tereddüt bulunmaktadır. Bu kapsamda maddeyle, endüstri bölgelerine alan ilave etme yetkisi Bakanlığa verilmektedir. Ayrıca imar planının yapılması aşamasında mülkiyet, jeolojik açıdan sakıncalı alanlar, ilgili kurumlardan gelen yapılaşmaya ilişkin kısıtlayıcı görüşler, koruma sınırları ve benzeri teknik nedenlerden dolayı mevcut alanın daraltılmasına ihtiyaç duyulabildiğinden alan çıkarma yetkisi Bakanlığa verilmektedir.

MADDE 13- Ulusal güvenlik kuruluşlarına, milli savunma ve iç güvenlik maksadıyla alacakları ve münhasıran bu amaçla kullanacakları yerli katkı oranı en az %40 olan taşıtlar ile ilgili kuruluşların ihtiyaçlarını karşılayacak nitelikte yerli üretimi bulunmayan kamyon, kamyonet, arazi taşıtları ve motosikletlerin ilk iktisabında özel tüketim vergisi istisnası getirilmektedir.

MADDE 14- Maddeyle Cumhurbaşkanına, ÖTV Kanununa ekli (II) sayılı listedeki mallar için belirlenen oranlar ile bu oranlara esas özel tüketim vergisi matrahlarının alt ve üst sınırları içerisinde kalmak kaydıyla, 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan taşıtların, motor silindir hacmi, menzilleri ve batarya kapasiteleri itibarıyla farklı oranlar belirleme yetkisi verilmektedir.

MADDE 15- Maddeyle, ÖTV Kanununa ekli (II) sayılı listenin 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan “- Diğerleri” satırı altındaki bazı fosil yakıtla çalışan binek otomobilleri ile hem fosil yakıt kullanan hem de elektrik motoru bulunan bazı hibrit otomobillerin güncelliğini kaybeden matrah eşikleri nedeniyle, neredeyse tamamı, bulundukları motor silindir hacmi aralığındaki en yüksek ÖTV oranları olan; %80, %150 ve %220 oranlarından vergilendirildiğinden, söz konusu matrah eşikleri piyasa koşullarında oluşan fiyatları etkilemeyecek şekilde yeniden belirlenmektedir. Ayrıca, ÖTV Kanununa ekli (II) sayılı listenin 87.04 G.T.İ.P. numarasında yer alan “- Diğerleri” satırı altındaki kamyonet cinsi araçlardan arazi taşıtı sınıfında olanların vergi oranı farklılaştırılmaktadır.

MADDE 16- 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu ile 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu kapsamında vergiye tabi stratejik bir petrol ürünü olan LPG üzerindeki vergilerin farklı usulsüzlük yöntemleriyle yok edilerek rekabet eşitsizliğinin meydana getirilmesi, ilgili otoriteler tarafından belirlenen kurallara tam olarak uymak suretiyle faaliyette olan mükellefleri olumsuz etkilemektedir.

Ayrıca ithalat veya rafineri kanalı ile temin edilen LPG’nin birden fazla kere el değiştirmesi hem maliyet artırıcı bir unsur olarak karşımıza çıkmakta hem de LPG’nin dolayısıyla piyasasının izlenebilirliğine ciddi oranda zarar vermektedir.

Bu sonuçların ortaya çıkmaması, LPG piyasasının etkin bir şekilde çalışması, rekabet eşitsizliklerinin giderilmesi, kayıt dışı ekonomiyle mücadele edilmesi, tüm tarafların mali ve teknik mevzuata uygun davranmalarının sağlanması ve Devletin vergi gelirlerinde olası kayıplarının önüne geçilmesi amacıyla LPG piyasasında dağıtıcıların herhangi bir dağıtıcıdan aldığı LPG’yi başka bir dağıtıcıya tekrar satmasına sınır getirilmesi ihtiyacı hasıl olmuştur.

Bu çerçevede yapılan değişiklikle, 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 9 uncu maddesindeki dağıtıcılar arasındaki akaryakıt ticaretine getirilen sınırlamaya benzer şekilde ve dağıtıcılar arası LPG ticaretinin kullanım amacına zarar vermeksizin, herhangi bir dağıtıcıdan temin edilen LPG'nin başka bir dağıtıcıya satılmasına ilişkin kısıtlama getirilmektedir.

MADDE 17- Madde ile verimli yatırımların teşvik edilmesi amacıyla indirimli kurumlar vergisi uygulamasının indirim hakkının kullanılabilceği ilk hesap döneminden itibaren en fazla on hesap dönemi boyunca uygulanacağına ilişkin sınırlama getirilmekte ve kurumlar vergisi indirim oranı %60 olarak belirlenmektedir.

Ayrıca, kazanç bulunmasına rağmen yararlanılmayan yatırıma katkı tutarlarının müteakip dönemlerde dikkate alınamayacağı hususu maddeye eklenerek uygulamaya açıklık getirilmektedir.

Yatırım teşvik belgesi kapsamında düzenlemeye konu maddeye göre hesaplanacak yatırıma katkı tutarına mahsuben, toplam yatırıma katkı tutarının %50'sini ve hakedilen yatırıma katkı tutarını geçmemek üzere; indirim hakkının kullanılabilceği ilk hesap dönemi dahil dördüncü hesap döneminin sonuna kadar kurumun diğer faaliyetlerinden elde edilen kazançlarına indirimli kurumlar vergisi oranı uygulamak suretiyle yatırıma katkı tutarını kısmen kullandırmaya ve bu oranı sıfıra kadar indirmeye Cumhurbaşkanı yetkili kılınmıştır. Bu yetki çerçevesinde diğer faaliyetlerden elde edilen kazançlara en fazla dört yıl indirimli kurumlar vergisi oranının uygulanması, on yıllık toplam sürenin aşılacağı anlamına gelmemektedir.

Buna göre, yeni yatırım teşvik sistemine uygun yetki düzenlemeleri yapılmakta, mükelleflerin yatırım teşvik belgesi kapsamındaki yatırımları dolayısıyla yatırım dönemi ve işletme dönemi ayrımı yapılmaksızın indirim hakkının kullanılabilceği ilk hesap dönemi dahil dördüncü hesap döneminin sonuna kadar diğer faaliyetlerden elde ettikleri kazançlarına indirimli kurumlar vergisi uygulanması sağlanmakta ve diğer faaliyetlerden elde edilen kazançlara uygulanan yatırıma katkı tutarı oranını artırma konusunda Cumhurbaşkanı verilen yetki kaldırılmaktadır. Ayrıca, 6745 sayılı Kanun kapsamındaki proje bazlı yatırımlar için Cumhurbaşkanı süreleri ve oranı artırma yetkisi verilmektedir.

MADDE 18- 5746 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi uyarınca, Ar-Ge, tasarım ve belirli oranda destek personeline ödenen ücretlere sağlanan teşvik kapsamında gelir vergisi stopajı işveren lehine terkin edilmektedir.

Yapılan düzenlemeyle, madde asgari ücret istisna uygulamasına göre revize edilmekte ve hali hazırda çalışan bazında sınırsız olarak uygulanabilmekte olan bu teşvik ve damga vergisi istisnası, aylık olarak asgari ücretin brüt tutarının belli bir katıyla sınırlandırılmaktadır. Bu teşvik, aylık ücretin asgari ücretin belli bir katını aşmayan kısmı üzerinden hesaplanan gelir vergisinden, asgari ücret istisnasına isabet eden vergi düşüldükten sonra kalan vergi tutarı, teşvik oranı dikkate alınarak, muhtasar beyannamede tahakkuk eden vergiden terkin edilmek suretiyle uygulanması ve bu ücretlerin, asgari ücretin belli bir katını aşan kısmı ise söz konusu teşvike ve damga vergisi istisnasına konu edilememesi sağlanmaktadır.

MADDE 19- 6550 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendiyle, kamu personeli hariç olmak üzere, araştırma altyapılarında çalışan Ar-Ge ve destek personelinin bu görevleriyle ilgili ücretleri herhangi bir sınıra tabi olmaksızın gelir vergisinden, bu kapsamda düzenlenen kâğıtlar damga vergisinden istisna edilmiştir.

Yapılan düzenlemeyle, araştırma altyapılarında çalışan Ar-Ge ve destek personeline yönelik istisnaya konu edilebilecek ücret tutarı, sınırsız kullanımın önüne geçmek için aylık olarak asgari ücretin brüt tutarının belli bir katıyla sınırlandırılmaktadır.

MADDE 20- Yürürlük maddesidir.

MADDE 21- Yürütme maddesidir.

TÜRK PARASININ KIYMETİNİ KORUMA HAKKINDA KANUN VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 20/2/1930 tarihli ve 1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kambiyo, nukut, esham ve tahvilat alım satımı ve kıymetli madenler ve kıymetli taşlarla bunlardan mamul veya bunları muhtevi her nevi eşya ve kıymetlerin alım satımı, kıymetli madenlerin rafinajı ile tüm bu eşya ve kıymetlerin, ticari senetlerin ve tediyei temine yarayan her türlü vasıta ve vesikaların memleketten ihracı veya memlekete ithalinin tanzim ve tahdidine ve Türk parasının kıymetinin korunması zımında kararlar ittihazına Cumhurbaşkanlığı salahiyetlidir.”

MADDE 2- 1567 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, beşinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “ticari” ibaresi “yetkisiz” şeklinde ve “bir aydan altı aya kadar, tekrarı halinde ise sürekli olarak” ibaresi “bir ay süreyle” şeklinde değiştirilmiş, fıkra birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, mevcut ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, mevcut ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, mevcut üçüncü cümlesinde yer alan “Hazine Müsteşarlığının” ibaresi “Hazine ve Maliye Bakanlığının” şeklinde, sekizinci fıkrasında yer alan “suç” ibaresi “kabahat” şeklinde ve dokuzuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Fiil, 1 inci maddede yazılı kıymetlerin izinsiz olarak yurttan çıkarılması veya yurda sokulması mahiyetinde ise 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümlerine göre suç veya kabahat oluşturmadığı takdirde kişi; eşya ve kıymetlerin rayiç bedelinin yarısından iki katına kadar idari para cezası ile cezalandırılır. Bu fiilin teşebbüs aşamasında kalması halinde verilecek ceza yarı oranında indirilir.”

“Yetkisiz faaliyetin idari para cezasına ilişkin idari yaptırım kararının kesinleştiği tarihi izleyen beş yıl içinde tekerrürü halinde idari para cezası üst sınırdan uygulanır.”

“Yetkisiz faaliyette bulunanların ilan ve reklamlarından veya yaptıkları işin mahiyetinden söz konusu iş yerini, sadece faaliyet izni veya yetki verilmesi gereken faaliyet konularında iştegal etmek maksadıyla açtıkları veya işlettikleri anlaşılıyorsa söz konusu iş yerindeki tüm faaliyetler sürekli olarak durdurulur ve idari para cezası üst sınırdan uygulanır.”

“Bu fıkra hükümlerinin uygulanmasında dokuzuncu fıkra hükmü dikkate alınmaz.”

“Yukarıdaki fıkralarda yazılı kabahatlerin, aynı kabahate ilişkin idari yaptırım kararının kesinleştiği tarihi izleyen beş yıl içinde tekerrürü halinde verilecek cezalar iki kat olarak uygulanır.”

MADDE 3- 1567 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve Kanuna ekli (1), (2) ve (3) sayılı Ücret Tarifeleri eklenmiştir.

“MADDE 4-Aşağıda yazılı olan faaliyetlerde bulunmak için Hazine ve Maliye Bakanlığından izin alınması zorunludur:

- a) Ticari amaçlı döviz alım satımında bulunmak.
- b) Borsa İstanbul Anonim Şirketi Kıymetli Madenler ve Kıymetli Taşlar Piyasasında üye olarak faaliyette bulunmak.
- c) Kıymetli maden rafinaj faaliyetlerinde bulunmak.
- ç) 21/2/2005 tarihli ve 2005/8518 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile katılınması kararlaştırılan Kimberley Süreci Sertifika Sistemi kapsamında faaliyette bulunmak.

Bu Kanun ve bu Kanuna dayanılarak çıkarılan mevzuat kapsamında izin verilen anonim şirketlerin 5 inci madde çerçevesinde belirlenen ekonomik amaç ve konulara aykırı faaliyette bulunduğu tespit halinde izinlerini iptal etmeye ve birinci fıkranın (a) bendi kapsamındaki anonim şirketler için; faaliyet yürütülen il ve ilçelerin büyüklüğü, nüfusu, ticaret ve turizm hacmi gibi ölçütler dikkate alınmak suretiyle faaliyet bölgeleri belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Birinci fıkranın (a) bendi kapsamındaki faaliyet izinlerinde ekli (1) sayılı Tarifede, (b) bendi kapsamındaki faaliyet izinlerinde ekli (2) sayılı Tarifede ve (c) bendi kapsamındaki faaliyet izinlerinde ekli (3) sayılı Tarifede belirlenen ücretler alınır.

Birinci fıkranın (a) bendi kapsamındaki anonim şirketlerin şube açma yetkisini haiz anonim şirketlere dönüşme izinlerinde, başvuru tarihi itibarıyla ekli (1) sayılı Tarifenin 1 inci ve 2 nci bölümlerinde aynı faaliyet bölgesi için belirlenen ücretler arasındaki fark kadar ilave ücret alınır.

Birinci fıkranın (a) bendi kapsamındaki anonim şirketlerin merkez ya da şube adresinin farklı bir faaliyet bölgesine taşınması izinlerinde; taşınılacak faaliyet bölgesi için ekli (1) sayılı Tarifede belirlenen ücretin mevcut faaliyet bölgesi için belirlenen ücretten yüksek olması durumunda, başvuru tarihinde geçerli olan ücretler arasındaki fark kadar ilave ücret alınır.

Birinci fıkranın (c) bendi kapsamında verilecek faaliyet izinlerinde her bir üretim yeri ve her bir kıymetli maden için ayrı ayrı ücret alınır.

Birinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen anonim şirketlerin paylarının devri izinlerinde ilgili tarifelerde belirtilen ücret, devralınacak pay oranı nispetinde ayrı ayrı alınır. Pay devri izninde bulunan anonim şirketin, bu maddede sayılan birden fazla faaliyet iznine sahip olması durumunda her bir faaliyet iznine ilişkin olarak ilgili tarifede belirtilen ücret devralınacak pay oranı nispetinde ayrıca alınır. Devre konu payların veraset yoluyla intikal etmesi veya pay devrinin bir mahkeme kararından kaynaklanması ya da payları devralacak kişinin mevcut pay sahibi kişinin eşi, altsoyu, üstsoyu veya kardeşi olması durumunda ücret alınmaz.

Bu madde uyarınca tahsil edilecek ücretler vergi dairelerine yatırılır. Ücret tutarları, her yıl, bir önceki yıla ilişkin olarak 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında, takvim yılı başından geçerli olmak üzere artırılmak suretiyle alınır.

Bu madde hükümleri kapsamında bu Kanuna ekli ücret tarifelerinde belirlenen ücretlerin tahsilinde Hazine ve Maliye Bakanlığına yapılan ilk başvuru tarihi itibarıyla geçerli olan ücret dikkate alınır.

Cumhurbaşkanı, bu Kanuna ekli ücret tarifelerindeki tutarları iki katına kadar artırmaya ve yarısına kadar indirmeye yetkilidir.”

“(1) SAYILI ÜCRET TARİFESİ

	Ticari amaçlı döviz alım satımında bulunmak üzere bu Kanun kapsamında faaliyet iznine tabi anonim şirketlerden alınacak ücretler	Ücret Tutarı
(1)	Şube açma yetkisini haiz ise;	
a)	1 numaralı faaliyet bölgesi	25.907.400 TL
b)	2 numaralı faaliyet bölgesi	21.589.500 TL
c)	3 numaralı faaliyet bölgesi	17.271.600 TL
d)	4 numaralı faaliyet bölgesi	12.953.700 TL
(2)	Şube açma yetkisini haiz değil ise;	

a)	1 numaralı faaliyet bölgesi	23.748.450 TL
b)	2 numaralı faaliyet bölgesi	19.430.550 TL
c)	3 numaralı faaliyet bölgesi	15.112.650 TL
d)	4 numaralı faaliyet bölgesi	10.794.750 TL
(3)	Şube açma yetkisini haiz olanların şube açma izni başvurusu için;	
a)	1 numaralı faaliyet bölgesi	14.393.000 TL
b)	2 numaralı faaliyet bölgesi	11.514.400 TL
c)	3 numaralı faaliyet bölgesi	8.635.800 TL
d)	4 numaralı faaliyet bölgesi	5.757.200 TL

(2) SAYILI ÜCRET TARİFESİ

		Ücret Tutarı
(1)	Borsa İstanbul Anonim Şirketi Kıymetli Madenler ve Kıymetli Taşlar Piyasasında üye olarak kıymetli madenlere ilişkin faaliyet göstermek üzere verilecek faaliyet izinlerinde alınacak ücret	28.786.000 TL

(3) SAYILI ÜCRET TARİFESİ

		Ücret Tutarı
(1)	Kıymetli maden rafinaj faaliyetlerinde bulunmak üzere verilecek faaliyet izinlerinde alınacak ücret (her bir üretim yeri ve her bir kıymetli maden türü için ayrı ayrı olmak üzere)	40.300.400 TL

”

MADDE 4- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 131 inci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Şu kadar ki yoklama fişinin, bu Kanunun 132/A maddesi kapsamında, koordinat bazlı konum bilgisini ve yoklama yapılan yere ilişkin fotoğrafları içerecek şekilde elektronik ortamda tanzim edildiği durumlarda polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar meclisi üyelerinin imzası aranmaz.”

MADDE 5- 213 sayılı Kanunun ek 13 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “160” ibaresi “300” ve “%20’sini” ibaresi “%40’ını” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (p) bendine “mülkiyetindeki taşınmazların” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve Vakıflar Genel Müdürlüğü bünyesindeki vakıflar ile bu kurum tarafından yönetilen mazbut vakıfların mülkiyetinde bulunan taşınmazların” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 7- 3065 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“ç) 4760 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin (4) numaralı fıkrası uyarınca teminat karşılığı ithal edilen malın teminatının hesaplanmasına esas özel tüketim vergisi tutarı.”

MADDE 8- 6/6/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanununun geçici 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “yurt dışına” ibaresi “yurt dışına, serbest bölge içine veya diğer serbest bölgelere” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 9- 12/4/2020 tarihli ve 4562 Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.
“Bu muafiyetin 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu uyarınca ödenecek olan banka ve sigorta muameleleri vergisine şümulü yoktur.”

MADDE 10- 25/6/2001 tarihli 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 17– Konusu suç teşkil etmemek kaydıyla; bu Kanun hükümleri uyarınca imzalanan toplu sözleşmeler ve Kamu Görevlileri Hakem Kurulu kararlarındaki usul ve esaslara aykırı olarak 31/5/2025 tarihine kadar kamu görevlilerine koruyucu giyim ve donanım malzemesi yardımı yapan kamu kurum ve kuruluşlarının yetkili veya görevli olan sorumluları hakkında idari ve/veya mali takibat ve yargılama yapılamaz, başlamış olanlar işleminden kaldırılır.”

MADDE 11- 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun geçici 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “ücretleri üzerinden asgari geçim indirimi uygulandıktan sonra hesaplanan gelir vergisi;” ibaresi “ücretlerinin brüt asgari ücretin kırk katını aşmayan kısmı üzerinden hesaplanan gelir vergisinden 193 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (18) numaralı bendinde düzenlenen asgari ücret istisnasına isabet eden vergi düşüldükten sonra kalan vergi tutarı;” şeklinde ve fıkra da yer alan “düzenlenen kağıtlar” ibaresi “düzenlenen kağıtların brüt asgari ücretin kırk katını aşmayan kısmı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 12- 9/1/2002 tarihli ve 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “veya kurulu bölgelere ilave alan” ibaresi, ikinci cümlesinde yer alan “veya alan ilavesine” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve beşinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.
“Endüstri bölgelerine yeni alanların ilave edilmesi ya da endüstri bölgelerinden alanların çıkarılmasına Bakanlıkça karar verilir ve buna ilişkin karar Resmi Gazete’de yayımlanır.”

MADDE 13- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendine aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

“ç) (II) sayılı listede yer alan ve yerli katkı oranı en az %40 olan mallar ile 87.04 ve 87.11 G.T.İ.P. numaralarında yer alan taşıtların, Millî Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Savunma Sanayii Başkanlığı ve Millî İstihbarat Teşkilatı Başkanlığı tarafından münhasıran milli savunma ve iç güvenlik ihtiyaçlarında kullanılmak üzere ilk iktisabı,”

MADDE 14- 4760 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (c) bendinde yer alan “motor gücü,” ibaresinden sonra gelmek üzere, “motor silindir hacmi, menzili, batarya kapasitesi,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 15- 4760 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı listenin;

a) 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan “- Diğerleri” satırı altındaki bazı malların özel tüketim vergisi oranları ile özel tüketim vergisi oranlarına esas özel tüketim vergisi matrahları aşağıda gösterildiği şekilde değiştirilmiştir.
“

G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Oranı (%)
87.03	- Diğerleri -- Motor silindir hacmi 1600 cm ³ ’ü geçmeyenler	

---	Özel tüketim vergisi matrahı 600.000 TL'yi aşmayanlar	80
---	Özel tüketim vergisi matrahı 600.000 TL'yi aşp, 700.000 TL'yi aşmayanlar	80
---	Özel tüketim vergisi matrahı 700.000 TL'yi aşp, 800.000 TL'yi aşmayanlar	80
---	Özel tüketim vergisi matrahı 800.000 TL'yi aşp, 1.000.000 TL'yi aşmayanlar	80
---	Diğerleri	80
--	Motor silindir hacmi 1600 cm ³ ü geçen fakat 2000 cm ³ ü geçmeyenler	
---	Elektrik motoru da olanlardan elektrik motor gücü 50 kW'ı geçip motor silindir hacmi 1800 cm ³ ü geçmeyenler	
----	Özel tüketim vergisi matrahı 600.000 TL'yi aşmayanlar	80
----	Özel tüketim vergisi matrahı 600.000 TL'yi aşp, 1.000.000 TL'yi aşmayanlar	80
----	Diğerleri	80
---	Diğerleri	
----	Özel tüketim vergisi matrahı 1.000.000 TL'yi aşmayanlar	150
----	Diğerleri	150
--	Motor silindir hacmi 2000 cm ³ ü geçenler	
---	Elektrik motoru da olanlardan elektrik motor gücü 100 kW'ı geçip motor silindir hacmi 2500 cm ³ ü geçmeyenler	
----	Özel tüketim vergisi matrahı 1.000.000 TL'yi aşmayanlar	150
----	Diğerleri	150
---	Diğerleri	220

”

b) 87.04 G.T.İ.P. numarasında yer alan “- Diğerleri” satırından sonra gelmek üzere aşağıdaki satır eklenmiştir.

“

G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Oranı (%)
87.04	-- Azami yüklü kütlesi 3500 kilogramı geçmeyen arazi taşıtları	50

”

MADDE 16- 2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 5 inci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Dağıtıcılar, herhangi bir dağıtıcıdan toptan LPG ticareti kapsamında LPG satın alabilirler ancak bu LPG'yi başka bir dağıtıcıya satamazlar.”

MADDE 17- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesinin birinci fıkrasında yer alan “bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen ve Ekonomi Bakanlığı tarafından teşvik belgesine bağlanan yatırımlardan elde edilen kazançlar” ibaresi “32 nci madde kapsamında kurumlar vergisi oranı, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından düzenlenen yatırım teşvik belgesi kapsamında gerçekleştirilen yatırımlardan elde edilen kazançlara” şeklinde, “indirimli oranlar üzerinden kurumlar vergisine tabi tutulur” ibaresi, “, indirim hakkının kullanılabilceği ilk hesap dönemi dahil en fazla on hesap dönemi %60 indirimli olarak uygulanır” şeklinde değiştirilmiş, fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiş, ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, beşinci fıkrasında yer alan “ikinci” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve üçüncü” ibaresi eklenmiş, altıncı fıkrasında yer alan “ikinci” ibaresi “üçüncü” şeklinde değiştirilmiş, onuncu fıkrasında yer alan “belirlemeye” ibaresinden sonra gelmek üzere “Hazine ve” ibaresi eklenmiştir.

“Ancak, kazanç bulunmasına rağmen yararlanılmayan yatırıma katkı tutarları müteakip dönemlerde dikkate alınmaz.”

“(2) Bu maddenin uygulamasında yatırıma katkı tutarı, indirimli kurumlar vergisi uygulanmak suretiyle tahsilinden vazgeçilen vergi yoluyla yatırımların Devletçe karşılanacak tutarını, bu tutarın yapılan toplam yatırıma bölünmesi suretiyle bulunacak oran ise yatırıma katkı oranını ifade eder. Yatırımın tamamlanması şartıyla, indirimli kurumlar vergisi uygulanmak suretiyle yararlanılan kısmı hariç olmak üzere kalan yatırıma katkı tutarı, yatırımın tamamlandığı hesap dönemini izleyen yıllarda Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre bu yıllar için belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılarak dikkate alınır.”

“(3) Cumhurbaşkanı;

a) İstatistikî bölge birimleri sınıflandırması ile kişi başına düşen milli gelir veya sosyoekonomik gelişmişlik düzeylerini dikkate almak suretiyle illeri ve ilçeleri gruplandırmaya ve bu gruplar, Gökçeada ve Bozcaada’da yapılan yatırımlar, sektörler, teknoloji alanları, Ar-Ge veya tasarım faaliyetleri, sanayi bölgeleri, kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri veya oluşturulacak teşvik programları itibarıyla teşvik edilecek yatırım konularına ilişkin yatırım ve istihdam büyüklüklerini belirlemeye,

b) (a) bendinde belirtilen yatırımlar için yatırıma katkı oranını %50’yi geçmemek üzere belirlemeye,

c) Yatırım teşvik belgesi kapsamında bu maddeye göre hesaplanacak yatırıma katkı tutarına mahsuben, toplam yatırıma katkı tutarının %50’sini ve hakedilen yatırıma katkı tutarını geçmemek üzere; indirim hakkının kullanılabileceği ilk hesap dönemi dahil dördüncü hesap döneminin sonuna kadar kurumun diğer faaliyetlerinden elde edilen kazançlarına indirimli kurumlar vergisi oranı uygulamak suretiyle yatırıma katkı tutarını kısmen kullandırmaya, bu oranı sifıra kadar indirmeye,

ç) Yatırım harcamaları içindeki arsa, bina, kullanılmış makine, yedek parça, yazılım, patent, lisans ve know-how bedeli gibi harcamaların oranlarını ayrı ayrı veya topluca sınırlandırmaya,

d) 6745 sayılı Kanun kapsamındaki yatırımlar için, birinci fıkra ile (c) bendindeki süreleri bir katına kadar, (c) bendindeki oranı %100’e kadar artırmaya, yetkilidir.”

MADDE 18- 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma, Geliştirme ve Tasarım Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “ücretleri üzerinden asgari geçim indirimi uygulandıktan sonra hesaplanan gelir vergisinin;” ibaresi “ücretlerinin brüt asgari ücretin kırk katını aşmayan kısmı üzerinden hesaplanan gelir vergisinden 193 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (18) numaralı bendinde düzenlenen asgari ücret istisnasına isabet eden vergi düşüldükten sonra kalan vergi tutarının;” şeklinde değiştirilmiş ve dördüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Şu kadar ki ücretler bakımından istisna uygulanacak tutar brüt asgari ücretin kırk katını aşamaz.”

MADDE 19- 3/7/2014 tarihli ve 6550 sayılı Araştırma Altyapılarının Desteklenmesine Dair Kanunun geçici 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“İstisna uygulanacak ücret tutarı brüt asgari ücretin kırk katını aşamaz.”

MADDE 20- Bu Kanunun;

a) 5 inci, 7 nci, 11 inci, 18 inci ve 19 uncu maddeleri yayımını izleyen ayın başında,

b) 8 inci maddesi 1/1/2026 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

c) 17 nci maddesi yayımı tarihinden itibaren alınan yatırım teşvik belgelerine uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

ç) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

MADDE 21- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.